

Γαλλίαν • ὅμως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσιν εἰς τούτο τὸ μέρος • ἐπειδὴ τοὺς ἀπέκρουσαν οἱ Γάλλοι.

ια'. Άλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐπαρχοὶ τῶν ἐπαρχιῶν δὲν
γῆθελον νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς Καλίφας· καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐξασίαζον πρὸς ἄλλήλους, ταῦτα ἔ-
γειναν αἰτία νὰ γείνωσι πολλὰ Καλυφάτα· εἰς τὴν
Ἡερσίαν, εἰς τὴν Αραβίαν, εἰς τὴν Χαλδαίαν, καὶ
τλ. ἐκ τῶν ὅποιων δύο ἦσαν τὰ ἐπισημότατα· τὸ M. X.
Ασιατικὸν τοῦ Βαγδατίου εἰς τὴν Διαρβενίαν· καὶ 755
τὸ Εὐωπαϊκὸν τῆς Κορδούνης εἰς τὴν Ισπανίαν.

16. Τέλος δὲ πάντων ἀμφότερα ἔξωλοι θρεύθησαν • 1251
τὸ μὲν Αἰσιατικὸν εἰς τὴν δεκάτην τρίτην ἐκατοντα-
ετηνοίδα ἀπὸ τοὺς Τούρκους • τὸ δὲ Εὐρωπαϊκὸν μετὰ
ὅν ἐκατονταετηνοίδας ἀπὸ τοὺς ίδίους Ισπανοὺς.

A'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΩΝ.

α'. Άπ' ἀρχῆς τῆς Χριστιανωσύνης οἱ Χριστιανοὶ
ἐσύγχρονοι εἰς τὴν Παλαιώνην χάριν εὐλαβεῖας· Καὶ
εἰς τὴν ἔκτην ἐκατονταετηρίδα μάλιστα ἥρχισαν νὰ
τρέχωσιν ἀγεληδὸν· καὶ οἱ άρραβεῖς τοὺς ἐδέχοντο
φιλοφρόνως, ἐπειδὴ ἔφερον ἀργύρια εἰς τὸν τόπον
των· Άφ' οὖ σημιώς ἐκυρίευσαν τὸν τόπον οἱ Τοῦρ-
κοι, ἐπείρραζον τοὺς εὐλαβεῖς Χριστιανοὺς.

6'. Λίς δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐκατονταετηρίδα, διεδόθη ψευδής φήμη μεταξὺ τῶν Λορισιωνῶν, ὅτι ἔφε-
σεν δὲ καιρὸς τῆς δευτέρας παρουσίας· καὶ πολλοὶ ἐπώλουν τὰ κτήματά των, καὶ ἔτρεχον εἰς τὴν Ιερου-
σαλήμ, ὅπου ἔμελλεν ὁ Χριστὸς νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

γ'. Οὗτως οὖν ἡσαν προετοιμασμέναι εἰς τούτο αἱ καρδίαι τῶν Χριστιανῶν. Ηέτρος δέ τις ἐρημίτης, εὐ- γενὴς Γάλλος ἐκ τῆς Πικαρδίας, ὅστις ἐσύχναξεν εἰς τὴν Ιερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ἐκ τούτου ὑπόληψιν

άγιότητος, διερχόμενος διὰ τῆς Εὐρώπης παρεκίνει τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη, καὶ τοὺς ἡγεμόνας, νὰ ἐκσρατεύσωσιν εἰς τὴν Ηλαισήνην, καὶ νὰ ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀπίζων τὸν τόπον, ὅπου ἐγεννήθη, ἐβαπτίσθη, ἐτάφη, ἀνέση, καὶ ἀνελήφθη ὁ Χριστός.

M. X. δ'. Οὗτως οὖν ἔγεινεν εἰς τὸ Κλαρομόντον σύνοδος, καὶ αἱ περιφασίσθη ἡ ἐκσρατεία. Ὡθεν συνέδραμε πολὺ πλῆθος Γάλλων. Εἴ παρακίνουν δὲ πάσης τάξεως καὶ κατασάσεως ἄνθρωπον εἰς τοῦτο τὰ πολλὰ προνόμια· διότι ὁ μὲν Ηάπας ὑπέσχετο ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, οἱ δὲ ἡγεμόνες παντελῆ ἀσυδοσίαν, ἐλευθέρωσιν τῆς δουλείας· καὶ τλ. Καὶ ἡ ἐκσρατεία αὗτη ἀνομάσθη Σταυροφορικὴ, ἡ τῶν Σταυροφόρων· διότι ὅλοι οἱ ἐκσρατεύοντες ἐφόρουν σανδὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὥμου.

ε'. Τὴν μὲν οὖν πρώτην ἐκσρατείαν ἔπεχειρίσθη Ηέτρος ὁ Ερημιτης· ὅστις εἶχε πλῆθος ἀτάκτων ερατιωτῶν· οἱ δὲ ποιοὶ δὲ τοιχοτειχιῶν, ζωοτροφιῶν, χρημάτων, καὶ ερατιωτικῆς εὐταξίας, ἐλεημάτουν τοὺς τόπους, ὅθεν διήρχοντο· ὅθεν καὶ τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς Οὐγγρούς καὶ τοὺς Βουλγάρους.

ς'. Μετ' αὐτὸν δὲ ἔξεράτευσεν ὁ Δοὺξ Γοδέφριδος ὁ Βουλλιωναῖος, ὅστις εἶχε 80,000 τακτικοὺς σρατιώτας· ἐξ ὧν οἱ περισσότεροι ἦσαν Λούθριγγοὶ καὶ Γερμανοὶ· καὶ μετὰ πολλὰς καὶ κρατερὰς μάχας ἐκυρίευσε τὴν Ιερουσαλήμ· καὶ ἔγεινε πρώτος Βασιλεὺς αὐτῆς.

1099 ζ'. Τοῦτο μαθὼν ὁ Σουλτάνος τῆς Αἰγύπτου, ἤλθε κατ' αὐτοῦ μὲ τετρακοσίας χιλιάδας· ἀλλ' ὁ Γοδέφριδος τὸν ἐνίκησε κατὰ κράτος, ἔχων τριάκοντα χιλιάδας μόνον.

η'. Αὐτοῦ δὲ ἀπέθανεν ὁ Γοδέφριδος, τὸ βασίλειον τῆς Ιερουσαλήμ εὑρέθη πολλὰ σενοχωρημένον εἰς τοὺς διαδόχους του· ὅθεν ἐχρειάσθη Βοήθεια· καὶ οἱ

βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης παρακινούμενοι ἀπὸ Εὐγένιου Μ. Χ. τὸν γ', πάπαν τῆς Ι' ὥμης, καὶ τὸν μοναχὸν Βερνάρδον 1447 διην; ἔκαμαν καὶ δευτέραν ἐκερατείαν· τῆς ὁποίας ἀρχηγοὶ ἦσαν ὁ αὐτοκράτωρ Κόζζαδος ὁ γ', καὶ Λουδοβίκος ὁ ζ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ἡ ἐκερατεία αὕτη ἐδυσιχησε· φύτείρασα καὶ πολλὰ χρήματα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους.

γ'. Εἶς δὲ τὸ μεταξὺ τὸ βασίλειον τῆς Ι' ερουσαλήμ ἔκλινεν ἐπὶ τὸ χεῖρον· διότι καὶ ἡ Ι' ερουσαλήμ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς Ινδῶν ἐπεσον εἰς τὰς χεῖρας 1178 τῷ Τούρκων· Οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι δὲν ἔτρεξαν εἰς Κομιτεῖαν, ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ νὰ διωρθώσῃ ἔκαστος τὰ πράγματα τῆς ἐπικρατείας των.

δ'. Άλλα τέλος πάντων ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φίλιππος ὁ β', καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Φριδερίκος ὁ α'. ἔξεράτευσαν εἰς τὴν Α' σίαν διὰ νὰ ἀποκατασήσωσι τὸ βασίλειον τῆς Ι' ερουσαλήμ· Καὶ τὸ μὲν σράτευμα τοῦ Φριδερίκου ἦτον 150,000· μετὰ δὲ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας ἡνώθη καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Α' γυγλίας Ι' ιχάρδος, ὁ ἐπικληθεὶς Λεοντόκαρδος.

ε'. Άλλα καὶ αὐτὴ ἡ ἐκερατεία ἐξάθη δυσυχὴς· διότι ὁ μὲν Φριδερίκος εὔρεν εἰς τὴν Συρίαν τὸν 1190 πάνατόν του· ὁ δὲ Φίλιππος, φθονήσας τὴν ἀνδρίαν 1191 τοῦ Ι' ιχάρδου, ἐπέξερεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην· ὁ δὲ Ι' ιχάρδος, μείνας μόνος, δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώ- 1192 σῃ τίποτε· Καὶ ὅταν ἐπέξερεψε, τὸν ἐπίασεν ὁ Λεοπόλιδος Δούξ τῆς Λ' ουσρίας, καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ε' ψήφικον τὸν ε'. διάδοχον Φριδερίκου τοῦ α'. καὶ ἔξηγοράσθη μὲ πολλὰ χρήματα.

ϛ'. Φριδερίκος δὲ ὁ β', δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὰς τοιαύτας δυσυχίας, ἀλλ' ἐκερατεύσας ἀνέλαβε τὴν 1221 Ι' ερουσαλήμ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων, καὶ ἔγεινε βασιλεὺς αὐτῆς· Καὶ ἐπιερέψας ἐκεῖθεν εἰς τὴν Εὐρώπην, μετεχειρίσθη τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Ι' ερουσαλήμ· τὸ ὄποιον οἱ διάδοχοί του φυλάττουσαν μέχρι τῆς σήμερον.

ΠΑΝΟΣΤΕΛΛΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ιγ'. Άλλοι οἱ Τοῦρκοι πάλιν ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ μέρη ἐκεῖνα· Καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ὁ Θ'. ἀπειμάσισε νὰ ἐκερατεύσῃ κατ' αὐτῶν· Καὶ ἐλθὼν εἰς την Αἴγυπτον ἐκυρίευσε τὸ Ηηλούσιον, καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα αὐτῆς· ἀλλὰ τὸ M. X. σράτευμά του τοσοῦ διεφύσαρη ἀπὸ τὴν πείναν καὶ 1250 ἀπὸ τὴν πανώλην ὥσε ἐνικήθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ οὐχακλωτίσθη ὅμοῦ μὲ τοὺς δύο του ἀδειμοὺς· Καὶ οὗτως ηγόρασε τὴν ἐλευθερίαν του μὲ πολλὰ 1270 χρήματα.

ιδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπεχειρίσθη ὁ Λουδοβίκος ἄλλην ἐκερατείαν, τὴν ὅποιαν ἡρχισε μὲ τὴν πολιορκίαν τοῦ Τουνισίου· ἀλλ ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πανώλην, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἀπέθανον καὶ πολλοὶ σρατιῶται.

ιε'. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν Παλαισήνην ἐκράτησαν οἱ Χριστιανοὶ μερικὸν καιρὸν τὴν Α'ντιόχειαν, τὴν Τρίπολιν, τὴν Τύρον, καὶ τὴν Ητολεμαΐδα, ἀλλ ὁι Τοῦρκοι ὠφεληθέντες ἀπὸ τὰς διχονοίας των κατ' ὄλιγον ἐκυρίευσαν καὶ αὐτὰ· Καὶ οὕτως ἔλαβε τέλος τὸ βασίλειον τῆς Ι'ερουσαλήμ· τὸ ὅποιον ἀπεκτήθη μὲ ἅπειρα αἵματα· καὶ ἐπεκράτησεν ἐτη ὁγδοή-1092 κοντα ὄκτω.

ις'. Εἰς τὴν Ι'ερουσαλήμ ἐσυσήθη πρῶτον τὸ τάγμα τῶν ἱππέων, καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸν ἄγιον Ι'ωάννην τὸν Βαπτιστὴν· Τοὺς ὅποιους ὁ σκοπὸς ἦτον, νὰ περιποιῶνται τοὺς προσκυνητὰς καὶ τοὺς ἀδρῶσους· ἐπειτα δὲ ἐσυσήθη καὶ τὸ τάγμα τῶν Τεμπλαρίων· καὶ τὰ δύο τάγματα ἀνεδέχθησαν νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν Ι'ερουσαλήμ, καὶ τὸν ἄγιον τάφον· Τούτοις δὲ προσετέθη καὶ τὸ τάγμα τῶν Τευτόνων διὰ νὰ περιποιῆται τοὺς πληγωμένους σρατιῶτας.

ΑΑ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΥΠΡΟΥ.

α'. Η^ς Κύπρος ἦτον κατωκημένη ἀπὸ Ι^ςωνας καὶ Φοίνικας, καὶ διηρημένη εἰς πολλὰ μικρὰ βασίλεια, π. χ. ὅταν τὴν ὑπέταξεν Α^ςμασις, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· Καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδρατείας τοῦ μεγάλου Α' λεξάνδρου εἰς τὴν Α' σίαν πεσεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Μακεδόνων· καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὑπετάγη εἰς τὸν Πτολεμαῖον⁵⁵⁰, βασιλεῖς τῆς Αἴγυπτου· Καὶ τελευταῖον κατήντησεν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν Ι^ςωμαίων.

β'. Μετὰ δὲ τὴν διαιρεσιν τοῦ Ρ^ςωμαϊκοῦ κράτους εἰς ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν βασίλειον, ἔμεινεν ἡ Κύπρος εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Κωνσαντινουπόλεως· καὶ διφερεῖτο ἀπὸ Ἰδίους Δοῦκας, οἱ δποῖοι ἦσαν ἐκ γένους βασιλικοῦ· ἀπὸ τοὺς δποίους Κομνηνὸς ὁ δ', ἔμεινεν ἀπόλυτος Δοὺξ· καὶ τούτου οἱ ἀπόγονοι ἔξουσίαζον τὴν Κύπρον, ἥως ὅτου Ρ^ςιχάρδος, ὁ βασιλεὺς τῆς Αγγλίας, τὴν παρέδωκεν εἰς τοὺς Λουσιγνάνους.⁵⁸

γ'. Αἱότι Ρ^ςιχάρδος ὁ α', βασιλεὺς τῆς Αγγλίας,^{M. X.} ἔρχόμενος εἰς τὴν Ιερουσαλήμ μὲν ἐκδρατείαν, ὑπέ-¹¹⁹⁰ πεσεν εἰς τοικυμίαν σφροδρὰν ἔμπροσθεν τῆς Κύπρου, καὶ τρία πλοῖα ἐναυάγησαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λιμισσοῦ· καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐφυλάκωσαν οἱ Κύπριοι, ἀντὶ νὰ τοὺς περιποιηθῶσιν· Οὕτεν ὁ Ρ^ςιχάρδος, ἔκαμεν ἀπόβασιν, καὶ κατέκοψε τὰς δρατεύματα Ισαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις διώκει εἰς τὴν Κύπρον· καὶ κυριεύσας τὴν υῆσον, τὴν παρέδωκεν εἰς τὸν Γνήδινα Λουσιγνάνου, βασιλέα τῆς Ιερουσαλήμ· Καὶ οὕτως ἡ Κύπρος ἔμεινεν εἰς τοὺς Λουσιγνάνους.

δ'. Α' φ' οὖ δὲ ἀπέθανεν Ιάκωβος, ὁ Λουσιγνάνος, ἡ γυνὴ αὐτοῦ Αἰκατερίνα ἦλθεν εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ παρέδωκε τὴν υῆσον εἰς τὴν ἀριστοχρατίαν¹⁴⁸⁹ αὐτῆς· Η δποία τὴν ἔξουσίασεν, ἥως ὅτου Αμουράτης ὁ γ', τὴν ἥρπασε, καὶ τὴν ἥνωσε μὲ τὸ βασίλειόν του.

AB'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΟΔΟΥ.

α'. Οἱ Ἰ^ρόδιοι κατ' ἀρχὰς μὲν εἶχον Βασιλεῖς,
π. Χ. επειτα δὲ μετέβαλον τὴν διοίκησίν των εἰς δημοκρα-
τίαν, κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων Εὐλλήνων. **II'** δὲ πό-
λις τῶν Ἰρόδιων ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ Ηελιοπονησιακοῦ
πολέμου. **E'** πὲ δὲ **A'** φιέμιστας, βασιλέσσης τῆς Κα-
ρίας, **οἱ P^ρόδιοι** ἦλθον εἰς ἀνάγκην νὰ ὑποταχθῶ-
σιν εἰς αὐτὴν. ἀλλ' οἱ **A'** Θηναῖοι προφυθάσαντες μὲ
βούθειαν, τοὺς ἥλευθέρωσαν.

330. *Μετ' ὀλίγον δὲ τοὺς ὑπέταξεν ὁ μέγας Αὐλέξανδρος.* ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν του οὖν Ρώμης ἐδίωξαν τὴν φρουρὰν τῶν Μακεδόνων, καὶ ἀνέλαβον τὴν αὐτονομίαν των· *Καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐπολιόρκησε μὲν τὴν πόλιν των· δὲν ἐδυνήθη ὅπεις νὰ τὴν κυριεύσῃ.*

γ'. Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Ρώμη πρότερον μὲν ἐπρόσφερεν εἰς τοὺς Ρωδίους συμμαχίαν· μετὰ δὲ τὸν Ἰτάνατον τοῦ Καίσαρος ἐκυρίευσεν ὁ Κάσσιος τὴν Ρώδον, καὶ τὴν ἐσκύλευσε. Τέλος δὲ πάντων ὁ Οὐεσπεριανὸς τὴν ἔκαμεν ἐπαρχίαν τῶν Ρωμαίων.

δ'. Οταν μετετέθη ἡ αὐτοκρατορία τῶν Ρωμαιών
εἰς τὴν Κωνστινούπολιν, ἡ Ι' ὁδος ὑπέκειτο εἰς
τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Κωνστινουπόλεως. Ξως ὅτου
M. X. τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Σαρακηνοὶ. Άπο δὲ τοὺς Σαρα-
1308 κηνοὺς τὴν ἔλαβε τὸ τάγμα τῶν Ι' ππέων τοὺς ἀγίου
Ιωάννου· οἱ ὅποιοι τὴν ἐκράτησαν ἵπερ τὰ διακό-
1522 σια ἔτη. Καὶ ἐπειτα ἐλθὼν Σολεῖμάνης ὁ 6', μὲ
πολυάριθμον σόλον ἔξουσίασε τὴν νῆσον.

*ΛΓ'. ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΜΕΛΙΤΗΣ ἢ ΜΑ'ΑΤΛΑΣ.*

*a'. II^c Μελίτη ὡνομάζετο τὸ παλαιὸν Ι^cπερία^c
επειτα δὲ, Ωγυγία. Καὶ οἱ μὲν Ε'λληνες τὴν αὐτό-*

μασαν Μελίτην, οἱ δὲ Ἀραβεῖς, Μάλταν· Ταῦτης δὲ οἱ ἀρχαιότατοι κάτοικοι ἦσαν οἱ Φαίακες, τοὺς ὅποίους ἐδίωξαν οἱ Φοίνικες, καὶ τούτους οἱ Ελληνες· τοὺς δὲ Ελληνας σὶ Ρωμαῖοι.

6'. Μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, πρῶτον μὲν ἔπεισεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γερμανικῶν ἐθνῶν· ἔπειτα δὲ, διοιῶ μὲ τὴν Σικελίαν καὶ τὴν κάτω Ιταλίαν, εἰς τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τούτους τὴν ἥρπασαν οἱ Ἀραβεῖς· Τοὺς δὲ Ἀραβεῖς ἐδίωξε Ρωγέριος ὁ Κόμης τῶν Νορμανδῶν, καὶ τὴν ἥνωσε μὲ τὴν Σικελίαν· Καὶ ἔκτοτε εἶχε πάντοτε τοὺς ίδίους ἔξουσιας ἥως Καρόλου τοῦ ἐ·

M. X.

γ'. Κάρολος δὲ ὁ ε', ἔδωκεν εἰς τοὺς ἵππους τῆς 1530 Ιερουσαλήμ καὶ τὴν Μελίτην καὶ τὴν Γαύλον· ἐπὶ συμφωνίᾳ, νὰ πολευῶσι συνεχῶς κατὰ τῶν ἀπίστων, καὶ μάλιστα κατὰ τῶν πειρατῶν τῆς Αφρικῆς.

δ'. Καὶ ἐκ τούτου τοῦ καιροῦ ὁ μέγας Μάγιερος εἶχε τὴν καθέδραν του φίσ τὴν Βαλλέταν τὴν μητρόπολιν τῆς υῆσου· καὶ τὸ τάγμα τοῦτο, ὡς πνευματικὸν, ὑπέκειτο εἰς τὸν Πάπαν.

ε'. Διηρέθη δὲ εἰς ὄκτὼ γλώσσας, ἥτοι, εἰς ὄκτὼ γένη· Ταῦτα δὲ ἦσαν, τὸ Γαλλικὸν, τὸ Ιταλικὸν, τὸ Ισπανικὸν, τὸ Αγγλικὸν, τὸ Γερμανικὸν, τὸ Σουηδικὸν, τὸ Δανικὸν, καὶ τὸ Οὐγγρικὸν Προιοράτον, καὶ πολλοὶ τόποι αὐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ εἰς τὸ Βέλγιον· ἀλλ' ἐσυζήθησαν πάλιν εἰς τὴν δεκάτην ὀγδόην ἐκατονταετηρίδα εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ εἰς τὴν Βαυαρίαν.

ζ'. Επειναὶ δὲ ἡ Μελίτη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπέων ἔως εἰς τὴν ἐπανάσασιν τῆς Γαλλίας· καὶ ἀντεῖθησαν γενναιώς κατὰ τοῦ σόλου τοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμάνου.

η'. Οταν δὲ ἐπεμψαν οἱ Γάλλοι μέγαν σρατὸν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΒΟΛΙΚΗΣ ΚΩΔΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1565
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

M. X. ὑπὸ τὸν ἀρχιεράτηγον Βουναπάρτην εἰς τὴν Αἴγυ-
1793 πτον, παρεδόθη ἡ Μελέτη χωρὶς τινος ἀντιτάσεως εἰς
αὐτοὺς.

θ'. Καὶ μετὰ δύο ὥρας τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Α' γγλοι·
1814 καὶ ἐπεβεβαιώθη εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἐν Παρισίῳ εἰρή-
νην· ὃ δὲ μέγας μάγισρος τοῦ ἵππικοῦ τάγματος
ἔζησε τὴν καθέδραν του εἰς τὴν ἐν Σικελίᾳ Κατάνην.

ΑΔ'. ΓΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ τῆς ΡΑΓΟΥΣΗΣ.

α'. Τὸ Ραγούσιον ἦν Ραγοῦσα, ἐκτίσθη, ὡς λέγοντες, πολὺν καιρὸν πρὸ Χριστοῦ· Εἶπειτα δὲ ἔγειναν ἀποικία τῶν Ρωμαίων, καὶ κατὰ μὲν τὴν τρίτην ἐκατονταετηρίδα ἡγανίσθη· ἀλλ’ ἀνέλαβε πάλιν κατ’ ὄλίγον· Εἶς δὲ τὸ τέλος τῆς δεκάτης ἐκατονταετηρίδος παρεδόθη ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν τότε Ισχυρῶν Βενετῶν διὰ τὸν φόβον τῶν Α' ράβων· καθὼς παρεδόθησαν καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Δαλματίας.

β'. Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῶν Σταυροφοριῶν ἐθοήθησε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν μετακομηδὴν τῶν Σταυροφόρων εἰς τὴν Παλαισήνην· Καὶ ἔκτοτε ἥρχισε νὰ πλέῃ μὲ τὰ πλοῖα της εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ νὰ ἐμπορεύηται, ὡςε ἔφεδασεν εἰς μεγάλην εὔτυχίαν.

γ'. Α' φ' οὐ δὲ εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην ἐκατονταετηρίδα οἱ βασιλεῖς τῆς Ούγγαρίας ἐξέτεινον τὴν ἔξουσίαν των καὶ εἰς τὴν Δαλματίαν· τὸ Ραγούσιον ἐπρόφεδασε, καὶ κατέφυγεν ὑπὸ τὴν σκέπην των.

M. X. δ'. Τὸ αὐτὸ δὲ ἔκαμε, καὶ ὅταν ἐξηπλώθη τὸ Θωμανικὸν κράτος, ἐπρόσφεξεν ὑπὸ τὴν σκέπην του, ὑποσχόμενον νὰ δίδῃ 25,000 γρόσια· Καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον διεσώθη ἔως ὅτου τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Γάλλοι, καὶ τὴν ἥνωσαν μὲ τὸ βασίλειον τῆς Ιταλίας.

ε'. Άργον δὲ ἀπειθουσιθη ὁ Ναπολέων, καὶ ηὔ- M. X.
τίχησαν οἱ σύμμαχοι, εἰς τὴν ἐν Παρισίῳ εἰρήνῃ 1814
χτεσεν διοῦ μὲ τὴν Βενετίαν εἰς τὸν σῖκον τῆς Αὐτο-
ροւσας.

ΑΕ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΜΟΓΟΛΩΝ.

α'. Οἱ Μογόλοι, συγγενεῖς τῶν Σκυθῶν, ἤγειραν
γνωστοὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κίγγεως Χάνου, κατὰ τὴν
δεκατηντριήτην ἑκατονταετηροΐδα. Επειδὴ οὗτος ὁ
Δάνης εἰς εἴκοσιν ἔτη ὑπέταξεν ὅλον τοὺς τόπους
ἀπὸ τῆς Μογολίας καὶ τῆς Κίνας ἥως τῆς μικρᾶς
Ασίας· καὶ πρὸς τὴν Εὐρώπην ἐξετάνθη ἥως τοῦ
Βορυσθένους ποταμοῦ.

β'. Τὸν δὲ Κίγγιν Χάνην διεδέχθησαν δὲ νίός του M. X.
Οὐκταῆς, καὶ οἱ τρεῖς ἔγγονοί του, Γαϊουκῆς, Μαγγοῦς,
καὶ Κοβλαῆς. Οὗτοι οἱ τέσσαρες ἐξουσιασαὶ ἦσαν κυ-
ρίως οἱ μεγάλοι Χάναι ταύτης τῆς εὐρυχωροτάτης
ἐπικρατείας τῶν Μογόλων. Εὐκτὸς δὲ τούτων ἐξου-
σιαζον καὶ ἀδελφοὶ καὶ ἐξάδελφοι αὐτῶν μεγάλα βα-
σίλεια, ὑποκείμενοι ὅμως εἰς τοὺς μεγάλους Χάνας.

γ'. Ταῦτα δὲ τὰ βασίλεια ἐσύγχρονα οἱ τρεῖς ἀδελ-
φοὶ τοῦ Οὐκταῆ, καὶ τὰ διευοίρασαν ἀναμεταξύ των·
Καὶ δὲ μὲν Γουλῆς ἔλαβε τὴν Ηερσίαν καὶ τοὺς ἀπο-
κτημένους τόπους τῆς Ι'νδίας· δὲ Δαγατανῆς, τὸν
τόπον, ὃςτις κεῖται ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς
Κασπίας θαλάσσης· δὲ Βατοῦς, τοὺς τόπους, ὃσοι
εἶναι πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Κασπίας θαλάσσης·
Τὴν δὲ Μογολίαν καὶ τοὺς τόπους, ὃσους ἀπέκτησαν
ἀπὸ τοὺς Νιουκίους, εἶχεν δὲ μέγας Χάνης.

δ'. Οὐκταῆς οὖν, ὁ μέγας Χάνης, ἐξηκολούθησε τὸν
πόλεμον κατὰ τῶν Νιουκίων, καὶ ἐξαλόθρευσε τὸ βα- 1234
σίλειόν των· καὶ ἔκαμε τὴν βόρειαν Κίναν ἐπαρχίαν
τῆς Μογολίας.

ε'. Εγχων δὲ ἐν καὶ ἡμισυ μιλιόνιον σρατιωτῶν, αὐτὸς μὲν μὲν ἔξακοσίας γιλιάδας ἐπολέμησε τοὺς βασιλεῖς τῶν Σινῶν (τῆς Κίνας)· εἰς δὲ τῶν νίῶν του 1236 M. X. καὶ οἱ ἀνεψιοί του, κατέρρεψαν τοὺς δυτικοὺς τόπους μὲ τὸ λοιπὸν σράτενμα· καὶ ἐπροχώρησαν ὧς τῆς Μόσχας, καὶ ἔκαισαν ὑποτελεῖς τοὺς μεγάλορες ἡγεμόνας τῆς Ρωσίας· Επειτα δὲ ἐλεγχάτησαν τὴν Ιολωνίαν ἥντος τῆς Κρακοβίας· τὴν διποίαν Κρακοβίαν καὶ τὴν Βιατισλαβίαν ἔκανσαν.

ζ'. Μετὰ δὲ ταῦτα νικήσαντες πλησίον τοῦ Αιγυπτίου, ὥρησαν εἰς τὴν Σιλεσίαν καὶ Μοραβίαν· () δὲ Βατοῦς ἡρήμωσε τὴν Οὐγγαρίαν· ὥς τῆς Ηέζας καὶ τοῦ Τιβίσκου· καὶ μὲν μέρος τοῦ σρατεύματός του ἔδιωξε τὸν βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὰς νῆσους τοῦ Α'δριατικοῦ πελάγους, καὶ ἡρήμωσε τὴν Βόσναν, τὴν Σερβίαν, καὶ τὴν Βούλγαραν.

η'. Τὰ δὲ Εὐρωπαῖκα βασίεια διὰ τὰς διχονοίας των, δὲν ἐδύνατο νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Μογόλων· Καὶ ἐν τούτῳ ὁ Οὐκταῆς ἡγάπησε τὴν Αρμενίαν καὶ τὴν Συρίαν· Άλλο ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς μέθης.

ι'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατὸν του ἡ γυνὴ του ἡ Θέλησε νὰ καταξήσῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν νίόν της Γαϊουκῆν· Οὐθεν ἔτρεξαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Οὐκταῆς καὶ οἱ υἱοί των καὶ οἱ σρατηγοὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπὸ τὴν Ασίαν εἰς τὸ Καράκορον τὴν μητρόπολιν τοῦ Λάνου· Τούτων δὲ ὁ Γαϊουκῆς, λαβὼν τὸν θρόνον, 1245 ἐφοβέριξε τὴν Εὐρώπην μὲ νέον πόλεμον· ἀλλ ὁ θάνατος ἀρπάσας τὴν ζωὴν του, ἔσωσε τὴν Εὐρώπην.

θ'. Μετ' αὐτὸν δὲ ἔγεινε χάνης ὁ ἀδελφός του Μαγγόν· Καὶ ὁ μὲν νεώτερος ἀδελφὸς Οὐλακῆς, ἐξωλόθρευσε τὸ Καλιφάτον τῶν Αράβων, καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν μικρὰν Ασίαν ὥς τοῦ Θρακικοῦ κατασένου τῆς Κωνσταντινούπολεως· () δὲ Κοβλαῆς, ὃςτις διεδέχθη τὸν ἀδελφόν του Μαγγόν, ἔμετεν

εἰς τὴν Κίναν, καὶ ἐδιδάχθη τὰς ἐπισήμας καὶ τὰ
γῆθη τῶν Σινῶν.

ι'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Οὐκταῆ, καὶ αἱ διχό-
νουαι τῶν ερατηγῶν διεῖλον τοῦτο τὸ μέγα χανάτον·
καὶ ἡ μεγάλη δὲ ἔκτασίς του ἡνάγκασε τὴν διαιρέ-
σιν· Ληρούεῖτη δὲ εἴς τέσσαρα χανάτα· εἰς τὸ Σινι-Μ. Χ.
ζόν, εἰς τὸ Ζαχαταϊκόν, εἰς τὸ Ηερσικόν, καὶ εἰς 1330
τὸ Καιματκηνόν· τὰ δυοῖς ἔξουσίαζον τέσσαρες Χάναι.

ιι'. Οὐκουμενικοτάτος δὲ τούτων τῶν Χανῶν ἐξάιθη
ὁ Τευθροῖς Χάνης, τὸν δποῖον ὁ Ηαϊαζήτης ὠνό-
ματε Τευθρο-Λάγκον· καὶ κατὰ διαφίσοράν τοῦ δυό-
ματος ὠνουάσθη Ταμερλάνος.

ιβ'. Οὗτος νικήσας τοὺς λοιποὺς Χάνας, καὶ κατα- 1370
βιβάσας τὸν μέγαν χάνην ἀπὸ τοῦ θρόνου, ὠνομάσθη
Σαχίτ-Κερὰν· ἥτοι· Λεαπότης τοῦ κόσμου· Κατα-
ερέψας δὲ τὴν Ηερσικήν καὶ Καιματκηνήν τῶν Τα-
τάρων δυναστεῖαν, κρίθασεν ἕως τοῦ Βόλγα ποταμοῦ·
καὶ ἐκεῖθεν ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ Βορυσθένους· καὶ
τὴν μὲν Μόσχαν ἡρήμωσε· τὸ δὲ Αζάκιον ἐκνρίευ-
σεν· Επειτα δὲ κατέδρασε τὰς Ίνδιας ἕως τοῦ 1395
Τάγγου ποταμοῦ· Ηχιαλώτισε τὸν Σουλτάν Παϊα- 1402
ζήτην, καὶ τὸν κρεοεν εἰς τὴν Σαμαρανδαν· Ήτοι- 1404
μάζετο νὰ ἐνεργετεύσῃ κατὰ τῆς Κίνας, ἀλλ’ ἀπέθανε.

ιγ'. Οἱ δὲ ἀπόγονοί του ἔχασαν κατ’ ὄλιγον ὅλους
τοὺς τόπους, πλὴν τῆς Βουγαρίας καὶ τῆς Χορασά-
νης· Άλλὰ καὶ αὐτὰς ἀφῆκεν ὁ Βαβούρης, καὶ ἐσύ-
εισησε τὸ μέγα βασίλειον τῶν Μογόλων εἰς τὰς Ανατο-
λικὰς Ίνδιας· τὸ δποῖον ἐντὸς ὄλιγου ἔγεινεν ἴσχυ-
ρότατον καὶ πλουσιώτατον.

ιδ'. Εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον πρῶτος μὲν βασιλεὺς 1350
ἐξάιθη ὁ Βαβούρης· δεύτερος δὲ ὁ νίδος του Λούμα-
γούρης· ὃ δὲ νίδος αὐτοῦ Χακβάρης ὠνομάσθη μέγας,
διὰ τὰς πρὸς τοὺς γείτονας νίκας· περὶ τοῦ δποίου
λέγουσιν, ὅτι συνέγραψε τὴν ἑαυτοῦ ἴσορίαν· Καὶ
μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσαν πέντε βασιλεῖς διαδοχικῶς·
ῶν ὃ ἔσχατος ἐλέγετο Μεχμέτ Σάλης.

M. X. ιε'. Επὶ τούτου ὁ Θάμας Κονλῆς Χάνης, βασι-
1718 λεὺς τῆς Ηεροφίας, ἐκνιδίευσεν ὅλον σχεδὸν τὸ βασι-
λεῖον τοῦ Μογόλου· καὶ λαβὼν τοὺς θησαυροὺς,
ἀνεχώρησεν, ἀφεὶς πάλιν τὸν Μεχμέτ Σάχην εἰς τὸν
θρόνον· Άλλος αἱ θυτεῦθεν τοῦ Γάγγον ἐπαρχία
ἀποσατήσασαι, παρεδόθησαν εἰς τὸν Θάμας Κονλῆν
Χάνην.

ιε'. *Τούτου δὲ ἀποθανόντος, ὁ θησαυροφύλαξ αὐ-
τοῦ Α' χιλίτηρ Α' βδαλᾶς ὥρησε μὲ πεντήκοντα χιλιά-
δας ἵππικὸν εἰς τὸ Δελχῖν, τὴν καθέδραν τοῦ Μογό-
λου· Οὐ δὲ Μεχμέτ Σάχης ἔπειψε τὸν νίόν του
κατ' αὐτοῦ Α' χιλίτην· Α' ποθανόντος δὲ τοῦ Μεχμέ-
του, ὁ νίός τοῦ Α' χιλίτης Σάχης ἦγετε διάδοχος·
Άλλος δὲ Α' βδαλᾶς κατέσησε βασίλειον ἀνεξάρτητον,
ἔχον τὸν Ι' νδὸν ποταμὸν σύνορον· καὶ οἱ Μιράται
ἐκ τοῦ νοτειοανατολικοῦ μέρους τοῦ Ι' νδοῦ, καὶ πολ-
λοὶ ἄλλοι ὑποτελεῖς, ἡγέροι θησαν κατὰ τοῦ Α' χιλίου
Σάχη· Καὶ οὕτω συνέβησαν πολλαὶ ταραχαὶ εἰς τὸ
βασίλειον τοῦ Μογόλου.*

1765 ιζ'. Ταδάμης δὲ ὁ Σάχης, ἀπόγονος τοῦ οἴκου τοῦ
Ταμερλάνου, εἶχε περιωρισμένον τὸ βασίλειόν του περὶ
τὸ Δελχῖν, ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισι τῶν Α' γγλῶν· οἱ
ὅποιοι ἐκνιδίευσαν τὴν Βεγγάλην καὶ τὴν Βαχάρην,
καὶ τὴν Ο'ρίξαν.

1767 ιη'. Οὐ δὲ Χ' δὲρ Α' λῆς, βασιλεὺς τῆς Μυσόρας,
ἔχέτεινεν ἐπὶ πολὺ τὸ βασίλειον, κατατροπώσας τοὺς
Α' γγλῶν, καὶ λαβὼν ποιλοὺς τόπους αὐτῶν· ἀλλοὶ δὲ
Ε' ψρεκότης, ερατηγὸς τῶν Α' γγλῶν, ἡγάγκασε τὸν
1782 Υ' δὲρ Α' λῆν εἰς εἰρήνην· Άλλοι ἀπέιθανον ἀμφότε-
ροι πρὸ τοῦ τέλους αὐτῆς.

ιθ'. Οὐ δὲ νίός του Τίππου Σαΐτης ἦτον μέγιστος
ἔχθρος τῶν Α' γγλῶν, καὶ ἐπεθίμει νὰ τοὺς διώξῃ
ἀπὸ τὰς Ι' νδ' ας· Οὐδεν ἐσυμφώνησε περὶ τούτου μὲ
τὴν Γαλλίαν· ἀλλοὶ δὲ πανάσασις τῆς Γαλλίας ἐμπό-
δισε τὴν πρᾶξιν.

ιχ'. Επειδὴ δὲ ὁ Τίππου Σαΐτης ἐπείραξε τοὺς

Οὐλλανδοὺς· οἱ δὲ Οὐλλανδοὶ παρέδωκαν τὰ φρουρὰ
αἱ εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Τραπεζούντας, ὅστις ἦτον
ὑποτελῆς εἰς αὐτὸν, συνέβησαν διχόνοιαι· Καὶ οἱ
Αἴγγλοι, ἔχοντες συμμάχους τὸν Ναζίμ καὶ τοὺς Μα-
ράτας, ἐξρήτησαν τρεῖς μάχας τρομερὰς, εἰς τὰς δι-
ποίας πρώτου μὲν οἱ Αἴγγλοι ἐδυνάχησαν· ἔπειτα δὲ
ἐκνρίεισαν τὸ νομιζόμενον ἀπόρριπτον φρούριον Σα-
ρεντρόγη· καὶ μικρούσαντες αὐτὸν κατὰ κράτος, τὸν ἐβία-
σαν ναὸν διώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ βασιλείου του εἰς τοὺς
συμμάχους· καὶ πολὺ πλήθος χρημάτων, καὶ τοὺς
δύο υἱούς του ἐνέχυρα εἰς τοὺς Αἴγγλους.

κα'. (1) τε δὲ οἱ Λάιλοι ἥλιτον εἰς τὴν Αἴγυπτον,
δ Τίτλου Σαΐπης, ἐλπίζων Βοήθειαν, ἥτοι μάζετο
κατὰ τῶν Αἴγγλων· ἀλλ' οἱ Αἴγγλοι τὸν κατενίκη-
σαν, καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη μαχόμενος ὡς ὄπλος σρα-
τιώτης· Καὶ οὕτω διεμοίρασαν οἱ σύμμαχοι τὸ βα-
σιλειόν του πρὸς ἀλλήλους, καὶ κατέσησαν βασιλέα
τῆς Μυσόριας ἕνα ἐκ τοῦ οἶκου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον
ἔδιωξεν ὁ Υδέρ Αἴλης ἐκ τοῦ ιερούν· ἀλλὰ τὸ βα-
σιλειόν τούτο είναι μικρὸν καὶ ἄσημον.

ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ·

ΕΠΙΤΟΜΗ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΙΣΟΡΙΑ τῶν νῦν κρατούντων Εὐρῶν.

Α'. ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

καὶ ἴδιαι τέρῳς

ΤΙΓΣ ΑΟΥΣΤΡΙΑΣ.

α'. Ηρὸς δύο χιλιάδων ἔτῶν ἡ Γερμανία ἦτον τρο-
μερὸς δρυμὸς, κατριψημένος ἀπὸ ἄγρια θηρία· Καὶ